

РЕШЕНИЕ

№ 1851

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **594** по описа за **2024** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от В. П. Я. чрез адв. Хр.Я. срещу Решение от 17.11.2023г. по нахд № 6713/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 13 състав, с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/, серия К, № 5330736 от 2021г., издаден от МВР-СДВР, с което за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на основание чл.189, ал.4 вр. с чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП на В. П. Я. е наложена глоба в размер на 600,00 лв..

С жалбата се твърди, че оспореното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и е неправилно поради нарушение на материалния закон. Сочи се, че СРС е ограничил правото на защита на касатора, тъй като не е уважил нито едно от направените доказателствени искания и така е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се и нарушение на материалния закон, поради това, че вместо наказанието да бъде определено съобразно доказаното превишение на скоростта, то е определено по-тежко, без да бъде доказано по несъмнен начин извършеното нарушение. Иска се оспореното решение да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане или решението и ЕФ да бъдат отменени от касационния съд.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител.

Ответникът по касация - Столична дирекция на вътрешните работи с молба от 28.02.2024г. не възразява делото да се разгледа в отсъствие на представител на дирекцията. Моли касационната жалба да се остави без уважение, а оспореното решение да бъде потвърдено. Прави възражение за прекомерност на евентуално претендирано адвокатско възнаграждение от касатора и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба, а решението за правилно и законосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е решение от 17.11.2023г., постановено по нахд № 6713/2023г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства от първоинстанционния съд в обжалваното решение /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК/.

От фактическа страна СРС е приел за установено следното: На 14.09.2021 г. в 13:23 ч., в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]преминал лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на В. Я., като до №421 скоростта му на движение била 95 км/ч, при разрешена 50 км/ч. за населено място. Движението и скоростта на лекия автомобил били установени и заснети с техническо средство за видеоконтрол TFR1-M 653, представляващо одобрен тип преносима автоматизирана система. Системата за видеоконтрол била с фабричен №560, вписана под № 4835 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване на 24.02.2010г. със срок на валидност на одобрението до 24.02.2020г. Към датата на извършване на нарушението преносимата система преминала периодична техническа проверка на 23.10.2020г., с едногодишен срок на валидност на проверката. Въз основа на тези данни от СДВР е издаден електронен фиш, с който е наложена глоба в размер на 600,00 лева на касатора за нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП. При така установената фактическа обстановка, след анализ на доказателствата и обсъждане на съставомерните признаци на нарушението, СРС е потвърдил оспорения ЕФ.

Решението е правилно. Касаторът е санкциониран за превишаване на разрешената максимална скорост в населено място. Нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система /АТСС/, което представлява одобрен тип средство за измерване и е преминало изискуемите проверки за годност. Притежава уникален идентификационен номер, който позволява индивидуализацията му, а за използването му за контрол е съставен протокол по образец. С АТСС е установена скорост на движение 95 км./ч. Нарушението е извършено в населено място, за което максимално разрешената скорост на движение е 50 км./ч. /чл.21, ал.1 от ЗДвП/. С писмо Столична община е уведомила СРС, че към 14.09.2021г. /датата на нарушението/ не е установено въведено ограничение на скоростта, което да е

сигнализирано по предвидения от закона начин – с пътен знак. Превишената стойност на скоростта е 45 км./ч. На касатора е наложена глоба в размер на 600,00 лв. за превишаване над 40 км./ч. в съответствие с чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП. Нарушението и нарушителят са установени със събраните по делото доказателства. Материалният закон е приложен правилно.

В производството пред районния съд касаторът е направил следните доказателствени искания - да се изиска информация от Столична община поставен ли е на входа на С. между бензиностанция "О." и "Б. шосе" радар за измерване на скоростта и да се допуснат до разпит свидетели - служители на СДВР, които са измерили скоростта. Съдът е оставил без уважение и двете искания, поради това, че исканата информация от СО няма отношение към делото и защото съставът на нарушението не включва възприятия на свидетели. Настоящият съд намира, че в хода на производството пред СРС не са допуснати съществени процесуални нарушения. Доказателствените искания на касатора са обсъдени и са изложени мотиви за тяхната неоснователност, които се споделят и от настоящата инстанция. Извършването на нарушението е установено по предвидените в закона начин и средства. Дори да е бил поставен радар за измерване на скоростта показанията му са непротивопоставими на предвидените в ЗДвП средства за установяване на нарушението. От друга страна с писмени доказателства е установено, че промяна на скоростта на движение сигнализирана по предвидения от закона начин – с пътен знак към момента на извършване на нарушението не е била въведена. Свидетелски показания за установяване на скоростта на движение или за наличието на радар за измерване на скоростта при наличие на законова норма за установяване на нарушението чрез АТСС също са неотнормисими към предмета на доказване, респ. правилно е отказано събирането на гласни доказателства.

От изложеното следва, че касационната жалба е неоснователна и недоказана. Оспореното съдебно решение е правилно и следва да се остави в сила.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение е основателна в размер на 80,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. с чл.63в, от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение от 17.11.2023г., постановено по нахд № 6713/2023г. по описа на Софийски районен съд, 13 състав.

ОСЪЖДА В. П. Я., с ЕГН [ЕГН] да заплати в полза на Столична дирекция на вътрешните работи разноски в размер на 80,00 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

